

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. III. Triumphus Jesu Christi super omnem creatam potentiam, probat
ipsum verum esse Messiam, & Filium Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

Sanguis Judæo- & quæ ac nos experti estis magnorum & sanctitudinem iræ Dei? Si vos dicitis, quis Christiani sanguinem Judæorum à potentia eorum effusus ab iisdem Romanis.

Romanorum Jerosolymis effusum, esse ultionem è cœlo in eos, qui in crucem egerunt Christum JESUM: quæ copiosum sanguinem Christianorum eadem Romanorum effudit potentia tum Romæ, tum in universis mundi partibus per trecentos omnino annos! Nonnè majori cum ratione dicere possum, id quandam ex-

titisse vindictam è cœlo in eos, qui hâc injuriâ affecerunt Deum, quod acceptaverint vestrum JESUM Christum ceu verum Messiam.

Totum ex adverso, reponebat ipse suaviter Ecclesiasticus; hæc tam cruenta, tamque diuturna Imperatorum idololatrarum persecutio, argumentum est efficacissimum, unde JESU Christi deducatur & concludatur divinitas. Et ecce quæ ratione!

ARGUMENTUM.

Triumphus JESU Christi super omnem creatam potentiam, probat ipsum verum esse Messiam & Filium DEI.

ARTICULUS III.

Pulchra differ-
entia inter
excidium Ju-
dæorum &
Martyrium
Christiano-
rum.

Quando verum esset, quod persecutio Imperatorum idololatrarum effudisset plus sanguinis Christiani in universo orbem per trecentos annos, quæ exercitus Romanorum extraxerit è jugulo omnium Judæorum in excidio Jerosolymitano: semper tamen notabilis hæc intercedit differentia, quæ omnino manifesta est, quod, quando trucidarunt Judæos, vindicaverint injuriam veri Dei adversus Deicidas, & quando Martyrii affecerunt Christianos vindicaverint injuriam falsorum Deorum suorum, adversus sanctos. Hinc est, quod unicum bellum paucorum mensium abunde fuerit ad proscindendam in perpetuum totam nationem Judaicam, quæ non nisi

adhuc trahit tristes cædis & ruinæ hujus reliquias, quin se unquam ex hoc tempore erigere, & in statum pristinum potuerit collocare: pro eo, quod persecutio ultra trecentos protracta annos, & maximæ, quæ excogitari possit, crudelitate desæviens in Christianos, eorumque religionem adhuc tam debilem, ut nonnisi nasci videtur, aliud nil effecerit, nisi quod fecerit ipsam augeri, roborari, dilatari, stabiliri ubique locorum, tanta cum potentia & auctoritate, ut tandem obtinuerit & totius mundi possederit imperium.

Sed alia notata adhuc dignissima occurrit differentia, quæ ciet admirationem, quod Judæi trucidati fuerint versantes manib[us] arma, séque ex totis suis viribus defendantes contra potentiam Roma-

Deut. 32.

Romanam: nihilominus hi, qui
in suis legebant Scripturis: *Quod
unicus e suis persequeretur mille, & duo
fugarent decem millia*, dum adhuc

Judei occisi
sunt defen-
deotes se ar-
tem suam nec vitam suam, nec
mis, Christia-
ni occisi velut
agui.

plus non habuerint Deum exer-
cituum pro se, sed contra se: pro
eo, quod Christiani, cum se nun-
quam defenderint contra perse-
cutores suos vi armorum, sed
more agnorum permiserint se
mactari, imo plerique turmatim
cucurrerint ad mortem velut ad
triumphum, se conservarint, se
multiplicarint, suamque solide
stabilierint religionem, quae sem-
per visa est tanto magis florere
& extendi, quanto contendebat
magis potentia Imperatorum to-
to orbe dominantium, per decre-
ta mortis, quae velut fulmina in-
torquebant & evibrabant Chri-
stianos, extinguere ipsam. Quid
hoc sibi innuit? quae major quam
illa Imperatorum potestas ipsos
conservavit? nisi quod omnipotens
manus veri Dei defenderit
adoratores Iesu Christi, velut
fideles unigeniti Filii sui servos
ac ministros.

Adjicio huic aliud prodigium
ad eo stupendum, ut omnis intel-
lectus, qui voluerit illud definita-
mente considerare, ex eo futurus
sit totus attritus & extra se abre-
ptus. Nunquam per cuncta sa-

cula à creatione mundi, nisi duo
exiterrunt Religionis genera intra
homines. Cœlum habebat suam,
quam sola profitebatur natio Ju-
daica, quæque era: Religio veri
Dei. Infernus habebat similiter
suam, quam omnes alii in mundo
populi amplexabantur, quæque
era Religio falsorum Deorum.

Iesus Christus venit in mun- [Iesu] Christus
dum, in medio saeculorum, qui delevit reli-
non convenit nec cum Religione gionem Jude-
coeli, nec cum illa inferni; sed ex orum & Pa-
his auctoritate sua propriâ stabili- ganorum, ne
vit quandam tertiam, in quam re- non relique-
solvit & univit duas alias, nolens in mundo;
amplius in mundo esse, nec Reli- quantum pro-
gionem Judæorum, nec illam digum!
idololatrarum, sed solam voluit
religionem suam extendi per uni-
versum orbem. Quantum opus
est hoc? quantam oportet esse
potentiam, ad exequendum id
tanta cum fortitudine, sicut fa-
ctum est? liquidem, dum parira-
tione delevit Religionem coeli,
quæ erat illa veri Dei, & religio-
nem inferni, quæ erat illa falsorum
Deorum, debuit æquali ra-
tione oppugnari à cœlo simul &
inferno. Quomodo ergo suam
stabilire potuit religionem, relu-
tantibus cunctis viribus utri-
usque.

Quis non videt, necessariò de-
buisse habere ipsum omnipoten-
tiam Dei suis consignatam mani-
bus; quodque, ut religionem coeli
mutaret in suam, convenire ipsi
debuerit cum illo? Nam quo-
modo

Eccl.

modò omnipotens Deus, qui non permisit, quòd tota falsorum Deorum multitudo, nec omnibus inferni potentia destruxerit religionem Judæorum omni, quam per quinques milenos annos adhibuere, contentione permisisset aboliri illam ab unico duntaxat homine, per annos solummodo tres, quos impendit ad tradendum aliam hominibus religionem? Quomodo convenire hæc possent, nisi verum esset, extitisse hominem illum verum ac proprium Dei Filium; nisi omnipotentiam divini Patris sui suæ habuisset consignatam potestati; nisi habuisset cum ipso eundem animum, eandemque voluntatem; & ut unico dicam verbo, nisi fuisset idem Deus, qui institerat olim veram religionem Judæorum?

Probatio evi-
dens, JESUM genitus hic veri DEI Filius eo no-
Christum esse mine missus fuerit à Patre suo, ut
verum Deum suam mutaret legem, non destru-
omnipoten-
tem.

Matth. 5. v. 17. Evangelio: Non veni legem solvere, sed adimplere. Absit quòd religionem Judæorum extinxerit totam, ipsam immutandò in Christianam; sed potius perfecit ipsam, velut veritas perficit figuram; melius stabilivit ipsam, quia ex ipsa fecit religionem quandam æternam, quæ immutabilis & incon-

cussa persistet, ita, ut nec unicus ex ea immutandus sit apex, usque ad consummationem sæculorum. Ecce igitur, quomodo conveniat ipsi cum vero Deo, quando immutat religionem coeli in suam!

Num exin querendum sit, an habuerit potestatem extirpandi & prorsus delendi religionem inferni, quæ erat illa falsorum Deorum? Deus omnipotens est, qui ex universo fugavit & expulit orbem innumerabilem fallorum Deorum illum seducentium multitudinem, ita, ut hodierno die non sit amplius in mundo nec religio imperfecta Judæorum, nec falsa religio idololatrarum, sed sola religio Christiana, quam JESUS Christus super ruinas fundavit utriusque, quæque modo dominatur in universa terra. (siquidem secta Mahometi, quæ tam magnam partem mundi occupat, non est religio, uti mox demonstrabo.)

Quando quis mentis compos-
Efficax di-
considerat hoc prodigium, & de-
scursus, pro-
super discurrevit fānā cum ratione,
bans JESUM
quæ ab omni p̄occupatione
Christum ve-
immunis, non querit nisi juxta
rum esse De-
æquitatis normam judicare de re-
um omnipi-
tentem,
bus, ita concludere necesse est. Ec-
ce duas religiones, quæ conserva-
tæ fuerant in mundo à creatione
mundi, inter cunctos dispergitæ
homines; illam coeli, & illam in-
fernī; unam conservatam ab omni-
potentia Dei, quæ infinita est;
alteram propugnatam ab omni-
bus

bus potestatibus inferni, quæ formidandæ sunt. JESUS Christus venit abrogatus utramque & dicit coelo. Non habebis amplius eandem religionem tuam, quam fere conservasti per quinque millenos annos. Idem dicit inferno : Tu etiam non habebis amplius religionem tuam falsam, quam dilataveras tam longo tempore per universum orbem, ut divinos tibi conciliares honores; instituere mihi mens est quandam tertiam, quæ absorbebit duas alias, & mea erit religio : fecit sic, quod manifestum est, nostrisque patet oculis : quid feras circa hoc judicii?

JESUS Christus. Quando vides, quod fugaverit delevit idolo-è mundo idolatriam, & omnia latram, ergò nem falsorum Deorum cultum, est verus Deus.

nonne duo exin deduci necesse est? Unum, quod habuerit potestatem divinam, superiorum omnibus dæmonibus, eoquod è fanis suis expulerit ipsas, illorum subverterit altaria, ac divinos ipsis subtraxerit honores, quos hucusque usurpaverant sibi, quamvis hæc omnia ab universo propugnata fuerint inferno, & à sublimissimis potestatibus mundi. Alterum, quod bonitatem habuerit divinam, eoquod ita obliterit malitiæ dæmonum, & zelum infinitum gloriae veri Dei; eoquod imposuerit finem

infinitis atrocissimis injuriis, quibus affici poterat ab hominibus, quas tolerabat, dum supremi exhibebantur honores dæmonibus, qui non nisi ipsi soli debebantur.

Et quando vides, quod muta- JESUS Christus verit veram religionem Dei in mutavit reli- aliam, reducens religionem im- gionem Ju- perfectam, quam dederat Judæis dæorum, er- gò verus est in religionem aliam perfectio- Messias & Fi- rem, quam dedit Christianis ; lius Dei.

nonne concludendum est, quod facere non potuerit contra voluntatem veri Dei, & reluctante ipius potentia? alias habere debuisset potentiam superiorem & fortiorum omnipotentiam DEI, quod est impossibile. Necesse est igitur ipsum hoc fecisse per voluntatem & per omnipotenti- tam veri Dei, sicque illum esse verum Deum ipsummet, eoque quod id egerit velut omnipotens. Hac ratione exstructio religionis Christianæ super ruinas religionis utriusque, Judæorum & idololatrarum, qua dominabantur tot sæculis universo orbi, quod exquisitissimum est opus JESU Christi, cunctis manifestum mortalibus, sola & unica sufficit pro irrefragabili argumento, ipsum verum esse Messiam, proprium Filium Dei, & verum hominem in antiqua lege promisum Salvatorem.